

Sygn. akt II K 1476/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Anita Grunt

przy udziale Prokuratora Zbigniewa Lemke

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2016 roku w Gdańsku sprawy

K. M., urodzonego (...) w G.,

syna K. i A. z domu S.

o wydanie wyroku łącznego, skazanego prawomocnymi wyrokami:

1 1. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 23 lipca 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 188/09** za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k. k. popełnionych w nocy z 22 na 23 stycznia 2009 roku oraz w dniu 10 lutego 2009 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; za przestępstwo z art. 280 § 1 k. k. popełnione w dniu 9 lutego 2009 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; za przestępstwo z art. 270 § 1 k. k. popełnione w dniu 12 lutego 2009 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 12 lutego 2009 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2 2. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 września 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1256/12** za przestępstwo z art. 282 k. k. w zb. z art. 157 § 2 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 16 czerwca 2012 roku na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

3 3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 października 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1468/10** za:

4 - ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 13 § 2 k. k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 12 k. k. oraz z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 12 k. k. popełnionych w nocy z 27 na 28 września 2009 roku oraz w nocy z 4 na 5 października 2009 roku na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5 - przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 278 § 5 k. k. w zb. z art. 275 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 12 k. k. popełnione w nocy z 30 września na 1 października 2009 roku na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

6 kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

7 4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 listopada 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1063/14** za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 9 czerwca 2014 roku na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

orzeka

I. przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, na podstawie art. 91 § 2 k. k., art. 85 k. k. i art. 86 § 1 k. k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 września 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1256/12** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 października 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1468/10** i jako karę łączną wymierza skazanemu K. M. karę 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w punkcie I. sentencji wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 1256/12 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku od dnia 16 września 2012 roku do dnia 19 czerwca 2013 roku, od dnia 25 września 2014 roku do dnia 3 marca 2016 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 1468/10 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku od dnia 5 października 2009 roku do dnia 3 grudnia 2009 roku, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie dotyczącym wyroków wydanych w sprawach: II K 188/09 Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku i II K 1063/14 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku;

V. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmują na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 1476/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

K. M. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 23 lipca 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 188/09** za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k. k. popełnionych w nocy z 22 na 23 stycznia 2009 roku oraz w dniu 10 lutego 2009 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; za przestępstwo z art. 280 § 1 k. k. popełnione w dniu 9 lutego 2009 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności; za przestępstwo z art. 270 § 1 k. k. popełnione w dniu 12 lutego 2009 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 12 lutego 2009 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe połączone i orzeczono karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 188/09 SR Gdańsk – P. w G. – k. 52 - 53 ; dane o karalności - k. 6 – 9

K. M. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 września 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1256/12** za przestępstwo z art. 282 k. k. w zb. z art. 157 § 2 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 16 czerwca 2012 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1256/12 SR Gdańsk – P. w G. – k. 50 – 51; odpis wyroku w sprawie V Ka 269/14 SO w Gdańsku – k. 56; dane o karalności – k. 6 – 9

K. M. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 października 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1468/10** za:

1 - ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 13 § 2 k. k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 12 k. k. oraz z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 12 k. k. popełnionych w nocy z 27 na 28 września 2009 roku oraz w nocy z 4 na 5 października 2009 roku na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2 - przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 278 § 5 k. k. w zb. z art. 275 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 12 k. k. popełnione w nocy z 30 września na 1 października 2009 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności;

3 kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1468/10 SR Gdańsk – P. w G. – k. 18 - 49; dane o karalności – k. 6 – 9

K. M. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 listopada 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1063/14** za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 9 czerwca 2014 roku na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1063/14 SR Gdańsk – P. w G. – k. 16 - 17; dane o karalności – k. 6- 9

Z opinii o skazanym z Zakładu Karnego w S. wynika, że jego zachowanie w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności należy uznać za zmienne, ostatnio uległo lekkiej poprawie i stabilizacji. Był pięciokrotnie karany dyscyplinarnie za niszczenie mienia aresztu, zażycie środka odurzającego, nielegalny kontakt i odmowę poddania się testom na zawartość środków odurzających w organizmie. Również pięciokrotnie był wyróżniany nagrodami za wyróżniające zachowanie, w celu zachęcenia do poprawy zachowania, pomoc przy sprzątanii korytarza. Skazany nie zawsze przestrzega obowiązującego w zakładzie porządku i dyscypliny. W relacjach z przełożonymi jest regulaminowy, w grupie skazanych relacje interpersonalne układa w sposób zgodny. Nie przejawia zachowań agresywnych ani autoagresywnych. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym, nie wyraził woli odbywania jej pozostałej części w systemie programowanego oddziaływania. Skazany nie starał się o zatrudnienie. Obecnie jest uczniem (...) o kierunku kucharz, semestr II. Na zajęcia uczęszcza regularnie. Brał udział w programie readaptacji społecznej z zakresu aktywnego poszukiwania pracy.

Dowód: opinia o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach – k. 10 - 14

Skazany K. M. był uprzednio czterokrotnie karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 6 – 9

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości, co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

Wniosek o wydanie wyroku łącznego w stosunku do skazanego K. M. zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – zgodnie z dyspozycją art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw – zastosował przepisy o karze łącznej w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.

Należy wskazać, że podstawę do orzeczenia kary łącznej w ramach wyroku łącznego określają przepisy art. 85 k. k. w zw. z art. 569 § 1 k. p. k. Zgodnie z dyrektywą wyrażoną w tych przepisach sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw – i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju.

Sąd dokonując analizy treści wyroków zapadłych w stosunku do skazanego pod kątem zastosowania przepisów dotyczących łączenia kar, tj. art. 85 k. k., art. 86 § 1 k. k. do których odsyła przepis art. 569 § 1 k. p. k., uznał że w stosunku do skazanego K. M. zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: II K 1256/12 i II K 1468/10 SR Gdańsk – P. w G..

Kolejną kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

K. M. skazany został na kary pozbawienia wolności, które jako kary tego samego rodzaju podlegają łączeniu.

W związku z tym, w punkcie I. sentencji wyroku łącznego przy zastosowaniu art. 91 § 2 k. k. w oparciu o art. 85 k. k. , art. 86 § 1 k. k. Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach wydanych w sprawach: VII K 1256/12 i II K 1468/10 SR Gdańsk – P. w G. i jako karę łączną wymierzył K. M. karę 7 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno- czy też różnorodnej, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami różnorodnymi, wymierzonymi przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. mieniu (art. 278 § 1 k. k., art. 282 k. k., art. 279 § 1 k. k.), wiarygodności dokumentów (art. 275 § 1 k. k., art. 276 k. k.) oraz zdrowiu i życiu (art. 157 § 2 k. k.) oraz zostały popełnione na przestrzeni długiego, prawie trzyletniego okresu czasu (tj. od 27/28 września 2009 r. do 16 czerwca 2012 r.), co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych zasady kumulacji.

Nie ulega także wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego zasady kumulacji kar. K. M., mimo młodego wieku, był już czterokrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma взгляд na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popełnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że zachodzą podstawy do częściowego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych, a częściowego zastosowania zasady kumulacji kar jednostkowych – przy czym, w ocenie Sądu, prymat tutaj należy jednak dać zasadzie kumulacji. Należy bowiem mieć na uwadze, że K. M. wielokrotnie popełnił przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność, uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia w skazanym poczucia bezkarności. Sąd miał na uwadze także treść opinii o skazanym z Zakładu Karnego w S..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył karę łączną pozbawienia wolności przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kara łączna we wskazanym powyżej wymiarze będzie w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 572 k. p. k. Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie, tj. w odniesieniu do wyroków wydanych w sprawach II K 188/09 i II K 1063/14 SR Gdańsk – P. w G..

W punkcie II. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej odpowiednie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że wobec faktu, iż odbywa on aktualnie karę pozbawienia wolności, nie jest w stanie ich ponieść.